

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
צתי"סדה ע"ו כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:21
מוצאי שבת.....5:53
שיעורים כסדרן
נ"ך.....דברי הימים א' ו' - יא
בבלי.....בבא קמא קי"ד
ירושלמי.....שבת ע"ג
תוספתא.....גיטין א'
רמב"ם.....שחיטה י'

שעה 13, גליון 21 (640)

פרשת תצוה, ט"ו אדר א', שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דער ציילט

מ'בעט, מ'שרייט, און מ'רעגט זיך

די מדה פון ותרגנות, צו מותר זיין און נאכגעבן פאר א צווייטן, איז גאר א גוטע און געבענטשטע זאך. ווען א איד איז זוכה זיך איינצוקויפן די וויכטיגע מדה, ווער ער זיך איינשפארן אסאך צרות אין לעבן, סיי ווען מ'האט צוטון מיט די ווייב און קינדער, צי ווען מ'האט צוטון מיט שכנים און משפחה, מיט אידן אין שול, אדער מיט סיי וועמען, און אפילו ווען מ'האט צו טון מיט זיך אליין, דארף מען אלעמאל מותר זיין. ווער עס איז מותר - דער געוויינט.

ביים רבי'ן איז געווען א גרויסער יסוד די מדה התרגנות. דער רבי האט האט זיך קיינמאל נישט גע'עקשנט אויף קיין שום זאך, ווען איינער האט געזאגט פאר'ן רבי'ן אז מ'זאל טון אזוי און אזוי, האט דער רבי אלץ מסכים געווען צו וואס יענער האט געזאגט, צום סוף האט זיך אבער אלעמאל אויסגעפירט דעם רבי'ס רצון.

עס איז באקאנט אז דער רבי האט נישט געוואלט אז מ'זאל אים באדינען פאר אומזיסט, אפילו ווען אנשי שלומינו האבן געוואלט באדינען דעם רבי'ן, האט אבער דער רבי זיך געדונגען א שמש וואס זאל אים באדינען, און האט יענעם געצאלט א געהאלט.

««««

א ווארט אויף די פרשה

דער הייליגער רבי איז אמאל געפארן מיט א בעל-עגלה אויף אן אויסגעשניטענעם וועג צווישן די וועלדער, פלוצלינג האט זיך געמאכט א גרויסער פארקער פון וועגענער, מען האט נישט געקענט פארן ווייטער, זעט אויס א פערד האט זיך איבערגעדרייט אדער גע'פגרט, דעריבער האט יעדער געדארפט ווארטן ווילאנג מען וועט אנוועק שלעפן דעם טויטן פערד, אדער אים אויפהייבן און לייגן אין די זייט, דעם רבי'נס בעל-עגלה איז אבער געווען זייער א געשיקטער און א גוט געלערנטער דרייווער, האט ער זיך געמאכט אליינס א נייער וועג צווישן די ביימער, און אזוי האט ער אויסגעקרויזט דעם גאנצן פארקער, ביז ער איז צוריק געקומען צום געהעריגן וועג וואו מען איז שוין נישט געשטאנען, דער בעל-עגלה האט געמיינט אז דער הייליגער רבי דרימלט, האט ער געשריגן מיט עקסטהז: רבי! איר זעהט וואס איך האב געטוהן? איך בין אראפ פונעם גראדן וועג און געגאנגען אויף א אומוועג, ביז איך בין אנגעקומען צוריק צום אלטן וועג.

ווען דער הייליגער רבי האט דאס געהערט, איז ער מוראדיג פארפלאמט געווארן, און ער האט זיך אנגערופן: איך האב אויף אזוי געטוהן, איך בין אראפ פונעם געהעריגן וועג אבער איך בין צוריק געגאנגען צום אלטן וועג פון די אבות הקדושים (עין סי' מוהר"ן סימן שצ"ב). דאס גייט ארויף אויף דער זאך פון רעדן צום באשעפער, ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער עיקר ה'תבודדות', אז א מענטש זאל רעדן צום באשעפער אויף אידיש אויף זיין אייגענעם שפראך, מיט א מוראדיגע תמימות אן קיין חכמות, נאר אזוי ווי א אידענע אדער א קינד דאווענט און בעט דעם באשעפער מיטן גאנצן תמימות אזוי זאל זיך יעדער איד פירן (עין שיחות הר"ן, סימן לג).

אין דעם לעצטן ראש השנה פונעם רבי'נס לעבן [שנת תקע"א], ווען דער הייליגער רבי איז שוין זייער געזונט געווען, איז דעמאלס דארט געווען זיין אייניקל ישראל, וואס ער איז אלט געווען דריי פיר יאר, האט אים דער הייליגער רבי געבעטן: ישאל! בעט דעם באשעפער אז איך זאל זיין געזונט, זאגט ער: זיידע! געב מיר דיין זינגערל. דער הייליגער רבי האט זיך צולאכט און זיך אנגערופן: איר זעהט, ער איז שוין א גוטער איד [א רבי], ער בעט א פרוין פאר די תפלה. דער הייליגער רבי האט טאקע אויסגעטון דעם זינגער און עס אים אנוועק געגעבן.

אזוי ווי ער איז אנוועק געגאנגען הערט מען ווי ער שרייט: גאט! גאט! לאז דער זיידע זיין געזונט. האבן אלע חסידים דארט געלאכט, זאגט זיי דער הייליגער רבי: לאכטט נישט, פונקטליך אזוי דארף מען בעטן דעם אייבערשטן, אזוי ווי דער קינד מיינט נישט און טראכט נישט קיין שום חכמות נאר ער בעט פראסט און פשוט דעם באשעפער, אזוי דארף יעדער מענטש רעדן צום באשעפער, און נאר דאס הייסט תפילה (עין מוהר"ן סימן תלט); דער הייליגער רבי האט געוואלט אין אונז אריינברענגען אז מען דארף רעדן צום אייבערשטן אזוי ווי א קינד.

אבער פדי אז א מענטש זאל קענען רעדן צום אייבערשטן מוז ער זיך צוהערן צום צדיק, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ס), אז ווער עס הערט דעם קול פונעם צדיק וועקט זיך אויף פון שלאף, זיין מוח וועקט זיך אויף פון זיין טיפן שלאף; אז מען קומט צום צדיק און מען הערט זייער ווערטער, בויעט זיך אויף די אמונה אינעם מענטש, און אז מען האט אמונה רעדט מען צום באשעפער, און אז מען רעדט צום באשעפער ווערט נאך שטערקער די אמונה, ווייל וואס מער א מענטש רעדט צום באשעפער אלץ שטערקער ווערט אים די אמונה, און ווען א מענטש איז זוכה צו א ריינע אמונה פאלט פון אים אנוועק אלע מיני דמיונות און נארשיקייטן.

דעריבער האט זיך דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה אמאל אויסגעדרוקט: ווייל איך האב אריין גענומען אין מיר דעם באשעפער, איז שוין מיין קוקן גאר אנדערש. מיין הערן גאר אנדערש, און מיין רעדן צו מענטשן אויף גאר אנדערש.

««««

א גוט ווארט

אמאל האסטו געהאט אזא געפיל אין יעדע נקודה פון רבי'ן, כאפ א דוגמא 'מקוה'; אמאל בתחילת התקרבותך ביסטו געווען אזוי פריש, דו ביסט געלאפן אין מקוה ווי א יונג בחור'ל. בעט איך דיר, הייב אן פונדאסני, גיי טובל זיך אין מקוה וועסטו אראפ נעמען פון דיר די עצבות, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות, אות המתקת הדיו, סימן כב): "על ידי טבילת מקוה נתבטל הצרות", אז מען טובל'ט זיך אין מקוה איז מען מבטל אלע צרות, "וישועה באה", און מען איז זוכה צו א ישועה. נאך זאגט דער רבי (שם, סימן פא): "המקוה ממתיק הדיו", אז מען גייט אין מקוה נעמט מען אנוועק פון זיך אלע דינים.

ווען דו גייסט אין מקוה זאלסטו זיך איינבייגן און זיך מבטל זיין פאר'ן אייבערשטן; מוהרא"ש זאגט אז די עיקר פונדא פון מקוה איז 'ביטול' - מען בייגט זיך איין פאר'ן אייבערשטן. יעדעס מאל מען טובל'ט זיך בייגט מען זיך נאכאמאל פאר'ן אייבערשטן. דאס אליינס, אז דער מענטש טוט זיך אינגאנצן אויס, ער גייט אראפ אין די מקוה און דארט בייגט ער זיך איין פאר'ן אייבערשטן - דאס רייניגט דעם מענטש.

(עצתו אמונה תצוה תשע"ט)

"נ נח" קאפל

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת תצוה, ז' אדר א', תשע"ט
 לכבוד דער חשובער מנהל... נרו יאיר
 אשריך ואשרי חלקך אז איר זענט
 זוכה צו מחנך זיין אידישע קינדער מיט
 אזא איבערגעגעבנקייט; איר לייגט אריין
 אין די קינדער דאס שיינקייט און דאס
 גרויסקייט פון גיין בדרך התורה והיראה.
 דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט
 שטענדיג מצליח זיין אין אייערע וועגן.
 איך וויל אייך שרייבן אויף א
 געוויסע ענין וואס מען האט געטון ביי
 אייך אין מוסד וואס איז נישט קיין דרך
 ארץ, איך טראכט אז מן הסתם ווייסט
 איר נישט און איר האט נישט אריין
 געטראכט אין וואס מען האט געטון.
 דאס איז די זאך וואס מען האט געמאכט
 ביי אייך ראש חודש אדר, אז מען האט
 געהייסן די קינדער ברענגען קאפלעך
 וואס שטייט אויפגעשריבן אויף דעם
 דער הייליגן ברסלב'ער רבי'ס נאמען
 אויף א חזק וועג: נ' נח'.

אסאך מענטשן זענען זיך טועה און
 מיינען אז דאס איז א ברסלב'ער זאך ווען
 באמת איז דאס א גרויסע פארשעמונג
 פאר אונז און פאר אונזער רבי; שטעלט
 אייך פאר מען זאל ווען נעמען דעם
 נאמען פון אייערע רבי'ס און דאס
 אויפשרייבן אויף קאפלעך און אויף
 ווענט וכד', וואלט עס וויי געטון פאר
 אייך און פאר אלע חסידים און פאר אלע
 אידן, אזוי אויך טוט וויי פאר אונז
 ברסלב'ער חסידים אז מען שפעט אפ פון
 גרויסע צדיקים.

ליידער זענט איר נישט די
 איינציגסטע וואס טוען דאס, אסאך
 חדרים און מיידל שולעס טוען דאס און
 מען טראכט נישט אריין אין די
 הארבקייט פון טשעפען א צדיק. דער רבי
 זאגט (ספר המידות, אות צדיק, סימן פח):
 "הצדיק יכול לענש את האדם במיתה,
 אפלו על די חלישות דעתו, אפלו
 בטעות"; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה
 זאגן (אבות ב, ט): "והיו זהיר בגחלתן שלא
 תקוה, שגשכתן נשיכת שועל, ועקיצתן
 עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף".
 דער אייבערשטער זאל העלפן אז
 בזכות וואס מיר האלטן חשוב אלע
 צדיקים זאלן מיר זוכה זיין אויסגעלייזט
 צו ווערן פון גלות, אמן.

(עצרת אמונת תצוה תשע"ט)

איינמאל איז איינער פון אנשי שלומינו אריינגעקומען צום רבי'ן און האט געזען אז די גאנצע הויז
 איז פול מיט רויך. ער האט זיך זייער דערשראקן ווייל דער רבי האט דאן געליטן פון א לונגען
 אנטצינדונג, וואס רויך איז געווען פאר דעם ממש סכנת נפשות. ער האט גלייך געזען אז דאס קומט
 פון עפעס וואס האט צוגעברענגט אויפ'ן אויוון, ער האט עס גלייך אראפגענומען און געעפנט די טירן
 און פענסטער אז די הויז זאל זיך אויסלופטערן. דער שמש איז געזיצן אין די זייט און געדרומלט, און
 דער איד האט אנגעהויבן שרייען אויף אים פארוואס ער געבט נישט אקטונג, פארוואס ער טוט נישט
 זיין ארבעט ווי עס דארף צו זיין, מען צאלט אים דאך ער זאל אקטונג געבן אויפ'ן רבי'ן, און ער ווייסט
 דאך אז דער רבי ליידיט אויף די לונגען, און דא זיצט ער און ער דרימלט!?

דערנאך איז ער אריין אינעווייניג צום רבי'ן, און געזען ווי דער רבי ליגט אין בעט מיט א רואיגקייט
 אזוי ווי גארנישט וואלט פאסירט. האט ער געפרעגט דעם רבי'ן פארוואס ער האט נישט געבעטן דעם
 שמש ער זאל אקטונג געבן און אויסלופטערן די שטוב. האט אים דער רבי געענטפערט: "די ערשטע
 מאל בעט מען, די צווייטע מאל שרייט מען, און די דריטע מאל רעגט מען זיך; און אזוי ווי איך האב
 נישט געוואלט אנקומען צו די דריטע, האב איך נישט אנגעהויבן מיט די ערשטע!..."
 דאס איז א געוואלדיגע לימוד פאר אונז, ווען א מענטש ליידיט פון א צווייטן, מיינט ער אז ער וועט
 יענעם גוט אריינזאגן און מיט דעם וועט זיך עס ענדיגן. דער אמת איז אבער אז דאס קען אריינציען
 אין א שווערע מחלוקת פון וואס יעדער איינער וועט נאר ליידן. א קלוגער מענטש געבט נאך שוין
 גלייך ביים ערשטן מאל, און מיט דעם איז אלעס געענדיגט.
 די מדה פון ותרגות קומט צוניץ אין יעדן הינזיכט אין לעבן. אפילו ביי זיך אליין איז דא אמאל
 וואס א מענטש פארלאנגט פון זיך מער פון וויפיל ער קען, און נאכדעם ווען ער קען נישט אויספירן
 אלע זיינע רצונות, ווערט ער זייער צעבראכן דערפון, ער ווערט גערעגט אויף זיך אליין, און דאס
 ברענגט נישט קיין שום גוטס. דארף מען זיין א ותירן אויך אויף זיך אליין, צו פארשטיין די אייגענע
 שוואכקייטן, און וויסן אז נישט אלעמאל קען מען אנקומען צו טון אלעס וואס מען וויל. פארקערט,
 א איד דארף זיך שטארקן און זיך פרייען מיט די גוטע זאכן וואס ער האט, ער זאל זיך אליין ארויפקוקן
 אז ער איז זוכה צו דאווענען און לערנען אביסל, און אריינכאפן מצות ומעשים טובים.
 ווען עס קומט צו שלום בית איז אויך די וויכטיגסטע זאך צו זיין א ותירן, ווען איינער פון די צוויי,
 דער מאן אדער די ווייב, ווילן נישט נאכגעבן, נאר זיי רודפ'ן דעם צווייטן ביז'ן סוף, דאן וועט פאסירן
 איינס פון די צוויי זאכן, אדער וועט דער צווייטער ווערן אזוי צעדרוקט און צעקלאפט ביז ער וועט
 חס ושלום כאפן א נערווען צוזאמבראך, אדער וועלן די קריגערייען פירן צו א גט רחמנא ליצלן, און
 אויף ביידע פעלער וועלן ביידע ליידן, און דאס מערסטע וועלן ליידן די קינדער. ווען א מענטש האט
 אבער שכל און איז מוותר, שפארט ער זיך איין פילע צרות.

אזוי אויך ווען עס קומט צו די קינדער, כאטש וואס מען דארף טאקע מחנך זיין די קינדער און זיי
 לערנען דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי זיך צו פירן, דארף דאס אבער צוגיין אויך מיט אסאך סבלנות און
 ותרגות, ווייל אויב גייט מען מיט די קינדער מיט א שטארקע עקסטרעם, קען מען חס ושלום פארלירן
 די קינדער.
 ווען עס קומט צו שכנים זעט מען דאס גאר שטארק, אז נאר מיט'ן מוותר זיין קען מען מצליח זיין.
 מענטשן צוקריגן זיך מיט די שכנים פאר קליינע נארושקייטן, ווייל ער האט געלייגט דעם מיסט זעקל
 דא אדער דאָרט, ווייל ער האט געלייגט זאכן אינדרויסן נישט וואו ער וואלט עס געדארפט צו לייגן,
 אדער צוליב אנדערע קליינע זאכן. און מען כאפט נישט אז מיט א שכן דארף מען זיין גוט, מען וואוינט
 דאך אין איין הויז מיט יענעם, טיר ביי טיר, און פון זיין צעקריגט וועט נאר ארויסקומען שלעכטס פאר
 ביידע. מיט דעם וואס מען מוותר זיין פאר יענעם, וועלן ביידע נאר פארדינען.
 וואויל איז דעם מענטש וואס האט שכל און איז מוותר פאר יעדן איינעם, ער זוכט נאר אז יענעם
 זאל זיין גוט און וואויל, דעמאלט וועט אים אליין אויך גיין גוט, און פארקערט איינער וואס זוכט נאר
 זיין אייגענע טובה און נישט יענעם, דעם וועט פאר אים אליין אויך נישט זיין גוט. וואויל איז דעם
 וואס בעט אסאך דעם אייבערשטן ער זאל ארויסרייסן פון זיך זיינע שלעכטע מדות, ער זאל נאכגעבן
 פאר יעדן איינעם, זיין גוט מיט יעדן איינעם, וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהרא"ש חלק י"ב ערך ותירן)

דאס איז דער גאנצער סוד פונעם הייליגן רבי'ן, און מיט דעם וועט משיח איינעמען די גאנצע וועלט,
 אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקיטוי מוהר"ן חלק א, סימן ב): די געווער פון משיח איז תפלה - רעדן צום
 אייבערשטן.
 אבער פדי אז א מענטש זאל קומען צום צדיק און אנעמען זיינע ווערטער, דארף אויף אים עפעס
 איבערגיין אין לעבן, אנדערש האט ער נישט קיין שום געפיל צו דעם צדיק, דאס געפונען מיר די וואך אין
 די פרשה, ואתה תצוה את בני ישראל, ויקחו אליה שמן זית זה וזה ויקחו למאור וגו'. זאגט רש"י הקדוש: מען
 האט נישט געקענט נעמען סיי וואספארא אויל, נאר די ערשטע טראפ אויל וואס איז ארויסגעקומען נאכדעם
 וואס מען האט דאס גוט צושטויסן מיט א שטייסל, ווייל נאר די אויל האט שייין געלאכטן. דאס ווייזט אונז
 אז ווען א מענטש איז גוט צוגעקאט און צוגבראכן שיינט ער גאר אנדערש, עס הייבט ביים אים אן צו לייכטן
 און שיינען דעם הייליגן רבי'נס ספרים מיט אן אנדערע סארט ליכטיגקייט, עס ציהט אים יעדעס ווארט
 וואס דארט שטייט, ער קען דאס נישט אראפלייגן ביז ער גייט דאס דורך פון אנהויב ביזן סוף, ער
 וואונדערט זיך: גענואלד! פון וואו ווייסט דער וואס האט געמאכט דעם ספר'ל פונקטליך וואס איך גיי
 דורך? אז א מענטש האט שכל און ער איינערקענט ווער ער איז וועט ער לערנען די הייליגע ספרים, און
 פאלגן וואס דארט שטייט בתמימות, דורךדעם וועט ער האבן א חיים טובים, ער וועט אפגעבן זיינע יאָרן
 מיט גאר אן אנדער געשמאק, יעדע זאך וועט ער רעדן צום אייבערשטן.
 דער אייבערשטער זאל העלפן אז מען זאל זוכה זיין ממתיק צו זיין די דינים פון אונז, און מען זאל
 שוין פטור ווערן פון די גזרות פון די רשעים, אידישע קינדער דארפן האבן גרויס רחמים, און מיר זאלן אלע
 שוין אויסגעלייזט ווערן פון גלות.

(שיעור ליל ששי תצוה תשע"ד)

געהאט ביי זיך דריי רענדלעך, מען האט אים געזאגט אז פאר יעדע רענדל קען ער ליינען איין מעשה פונעם מהרש"א, און ער האט געגעבן אלע רענדלעך פון זיין האנט, און האט געליינט דריי מעשיות, ער האט פארציילט די מעשיות פאר זיין טאכטער ווען זי איז געווען זייער קראנק, און זיין זיידע דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע איז געקומען צום רבין אין חלום און אים געזאגט ער זאל זיך נישט זארגן, און ער זאל פארציילן מעשיות פון צדיקים וואס איז מוסגל צו ישועות, און דעמאלטס האט דער רבי פארציילט די דריי מעשיות, און זי איז געזונט געווארן.

אויך האט דער ראש ישיבה גערעדט איבער די גזירות החינוך וואס איז דא אין ניו יארק, און האט געזאגט אז עס גייט אים נישט אן וואס זאל זיין, מען וועט גארנישט טוישן פון די מסורה אין די חינוך פון די קינדער, און אפילו די רעגירונג וועט מער גארנישט געבן, ב"ה לא אלמן ישראל, אידישע קינדער וועלן זיך ארויפן ווארעם, און מען וועט קענען אנגיין, עס איז נישט וואס מורא צו האבן, מיר דארפן נאר מתפלל זיין, און דער אויבערשטער וועט העלפן די גזירה וועט בטל ווערן.

ביי מלוה מלכה האט דער ראש ישיבה פארציילט אסאך סיפורי צדיקים, און בעיקר איבער מוהרא"ש זי"ע, צווישן אנדערע האט ער פארציילט אז איין טאג האט אים מוהרא"ש געזאגט אז ער האט אמאל געהערט פון זיין טאטע אז עס איז דא א מין מחלה וואס הייסט אפילעפסיע, און מען דארף נישט מורא האבן דערפון אפילו אויב עס זעט אויס זייער שרעקעדיג, מען ווארט אויס ביז ער ענדיגט זיך צו ווארפן, און דערנאך הייבט ער זיך אויף און אלעס איז מסודר. עטליכע טעג נאכדעם וואס ער האט געהערט די מעשה, איז מוהרא"ש געווען אין עירפארט, און איינער איז דארט אראפ געפאלן, און אלע האבן געשריגן און געפאנקט, און מוהרא"ש האט געזאגט "איך בין נישט געווארן דערשראקן". דער ראש ישיבה האט געזאגט אז צוויי טעג נאכדעם וואס מוהרא"ש האט אים פארציילט די מעשה איז א בחור אין ישיבה אראפגעפאלן, און די עלטערן האבן נישט אמאל געוויסט אז זייער בחור האט עפילעפסיע, און דעמאלטס האט ער פארשטאנען פארוואס מוהרא"ש האט אים פארציילט די מעשה.

במשך דעם שבת האט דער ראש ישיבה אסאך ארום גערעדט איבער וויכטיגע זאכן אין חינוך און שלום בית, און בעיקר איבער תפילה, התבודדות און רעדן צום אויבערשטן, און איבער די חשיבות פונעם דרך הלימוד.

דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען מקיים זיין למעשה אלע שיינע זאכן און זיסע עצות פון הייליגן רבין.

שאלות ותשובות ברסלב

דער אייבערשטער הערט דען אויס תפילות פון א בעל עבירה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די געוואלדיגע פעולות וואס איר טוט פאר כלל ישראל מיט אזא מסירת נפש. ספעציעל בין איך אייך שולדיג אן הכרת הטוב אז דורך אייערע שיעורים און חיוזוק האב איך ווידער אנגעהויבן לערנען די הייליגע תורה, איך טרעף זיך ווידער מיט מינע אלטע חברים, אבני און רבא, וועמען איך האב שוין נישט אנגעקוקט פאר לאנגע יארן.

איך האב געוואלט פרעגן איבער דעם וואס איר רעדט אסאך פון רעדן צום אייבערשטן אויף אידיש, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס צו א גוטער פריינט. איז דען דאס נישט א זאך וואס באלאנגט נאר פאר צדיקים און יראי ה' ? אזוי האבן מיר דאך געזען אין אלע דורות אז ווען א איד האט געדארפט א ישועה האט ער נישט אליין געבעטן אויף דעם, נאר ער איז געגאנגען צו א צדיק אז ער זאל מתפלל זיין פאר אים.

מיר זענען דאך אלע אין ניו יורק, מיר האבן דאך געטון אזויפיל עבירות וואס דערנווייטערט אונז פונעם אייבערשטן, ספעציעל די עבירות פון לשון הרע און פגם הברית רחמנא לצלן, וואס חז"ל זאגן אז ווען מען טוט די עבירות הערט מען נישט אויס די תפילות פון דעם מענטש. און בכלל ווערט געברענגט אין חז"ל אז פון ווען דער בית המקדש איז חרוב געווארן זענען אלע טויערן פון תפילה געווארן פארשפארט. מיר זענען דאך בחושי אז מיר קענען נישט פועל'ן מיט אונזערע תפילות אזעלכע גרויסע ישועות למעלה מדרך הטבע, אזוי ווי די גרויסע פריערדיגע צדיקים האבן געקענט.

איך וועל אייך שטארק מפיך טובה זיין אויב איר קענט מיר דאס אויסקלארן, און נאכאמאל א גרויסן יישר כח פאר אייערע שיעורים און חיוזוק.

תשובה:

בענין ה' יתברך

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו ביסט זיך מתן ומחזק מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן, בפרט אז דו שרייבסט אז דו האסט אנגעפאנגען לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן (ממבאר בשחות הר"ן, סימן עו). מען קען זיך גארנישט פארשטעלן צו וואס דער רבי קען אונז צוברענגען; דער רבי נעמט א מענטש וואס זינקט אין בלאטע, ער טוט געבערן וואס ער טוט און וואשט אים אפ און טוט אים אן מיט שיינע פרישע קליידער נכו' אז דער מענטש אליין פארגעסט שוין ווי אזוי ער האט אויסגעזען פאר ער האט אנגעטראפן דעם הייליגן רבי'ן.

איך זע אז דו ביסט זיך טועה אין דעם ענין פון תפילה והתבודדות, פאלו דאס איז עפעס א גייע זאך נכו'. איך וועל דיר מעתיק זיין דעם לשון פונעם הייליגן רמב"ם וואס ער זאגט אויף די מצוה פון תפילה (פרק א' מהלכות תפלה, הלכה א-ג): "עיקר התפילה הוא מצות עשה מן התורה, שיתפלל האדם ויבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך", תפילה איז א מצות עשה מן התורה, די מצוה איז אז א מענטש זאל בעטן דעם אייבערשטן יעדע זאך וואס ער דארף, "והוא יכול לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל שפה שרק יכול, כי מצות עשה להתפלל בכל יום", און מען קען רעדן צום אייבערשטן אויף סיי וואס פאר א שפראך מען רעדט און עס איז א מצוה צו דאווענען יעדן איינציגן טאג. "ואין לתפלה זמן קבוע מן התורה, ולפיכך נשים ובעדים חביבין בתפילה לפי שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא", תפילה האט נישט א פאשטימטע צייט אין טאג, ממילא איז דאס א מצוה וואס איז נישט באגרעניצט צו א צייט, דערפאר זענען פרויען און קנעכט אויף מחויב מיט תפילה. "אלא חיוב מצוה זו קף הוא - שיהא אדם מתחנן ומתפלל בכל יום ומגיד שבחו של הקדוש ברוך הוא, ואחר כך שואל צרכיו שהוא צריך להם בבקשה ובתחנונה, ואחר כך נותן שבח והודיה להשם יתברך על הטובה שהשפיע לו כל אחד לפי כחו", די מצוה פון תפילה איז: ווען א מענטש שטייט אויף איינדערפרי זאל ער דאווענען צום אייבערשטן; קודם זאל ער דערציילן דאס גרויסקייט פונעם אייבערשטן, נאכדעם זאל ער בעטן אויף אלעס וואס ער דארף און דערנאך זאל ער דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע חסדים וואס ער טוט מיט אים. "אף אחר כך ראו אנשי כנסת הגדולה שהלכו בגולה בימי נבוכדנצר הרשע, ונתעברו בפרס, ובגין, ובשאר האומות נכו', ועמדו ותקנו סדר התפילה", אבער ווען די אנשי כנסת הגדולה האבן געזען דעם ביטערן לאנגן גלות ווי די אידן וועלן זיך אויסמישן צווישן די פעלקער, האבן זיי מתקן געווען דעם נוסח התפילה, עיני שם.

יעצט קומט דער רבי און זאגט (שיחות הר"ן, סימן רכט) אז אפילו היינט ווען די אנשי כנסת הגדולה האבן מתקן געווען צו דאווענען יעדן טאג דעם סדר פון שחרית, מנחה און מעריב, זאל א מענטש ווייטער רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן, ער זאל בעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים מקרב זיין צו אים באמת, ווייל דאס איז דער עיקר פון תפילה.

ווען א מענטש געוואוינט זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן און בעט אים יעדע זאך וואס ער דארף, אזא מענטש איז קיינמאל נישט אליין, נאר וואו ער געפונט זיך, וואו ער גייט - איז דער אייבערשטער מיט אים. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נלקוט דברים, נמו תחכה): אויפ'ן פסוק (דברים ה, א): "כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כה' אלקינו בכל קראנו אליו", עס איז געווען א מעשה מיט א שייף וואס דערויף זענען געפארן גוים, נאר איין איד האט זיך געפונען אויף דעם שייף; אינמיטן וועג איז דער שייף פארבלאנדן זשעט געווארן און איז אנגעקומען צו א פרעמדע לאנד, געפונען אויף דעם שייף.

<<<<<

BriselevCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' שבת התוועדות פאר די שטיצער פון די מוסדות מיטן ראש ישיבה שליט"א

שבת קודש פרשת משפטים איז דער ראש ישיבה געפארן צו פארברענגען אינאיינעם מיט א קליינע ציבור תומכי המוסדות, וואס האבן מגדב געווען גרויסע סכומים גדולים אז די מוסדות זאלן קענען אנגיין, ווי דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט אין א בריוו אין עצתו אמונה פרשת תרומה: "די וואך שבת וועל איך נישט זיין אין וויליאמסבורג, איך פאר אוועק שאפן געלט פאר די מלמדים, איך האף דו ביסט מכיר טובה אז איך העלף דיר, איך פאר אוועק פון שטוב אנשטאט דיר; עס וואלט ווען געדארפט זיין אז דו זאלסט זיין דער וואס איז פארנומען זוכן א וועג פאר דייע קינדער זיי זאלן האבן א מלמד מיט א לערערין וכו', למעשה פארע איך זיך פאר דיר; מיט אלע כוחות שאף איך געלט פאר דייע קינדער, זאלן האבן מלמדים און לערערנים".

פרייטאג צו נאכטס פארן דאווענען האט דער ראש ישיבה פארגעלערענט תיקוני זוהר, דער ראש ישיבה האט געזאגט אז ער צוויי ספרים האט ער די מערסטע לייב צו לערנען, ליקוטי מוה"ן און תיקוני זוהר, און כאטש אז פון אנפאנג זענען די צוויי ספרים אים געווען די שווערסטע, ער האט ממש געשפירט ווי ער עסט שטריו, אבער מיט די צייט האט ער אנגעהויבן שפירן דערין די יסע טעם, נאך מער פון סיי וועלכע אנדערע לימוד.

דער ראש הישיבה האט איבערגעלאזט זיינע קליינע קינדער אינדערהיים אין וויליאמסבורג, און פרייטאג צו נאכטס פארן דאווענען האט ער געזאגט אז ער גייט פרובירן צו דאווענען ווי עס דארף צו זיין, ווייל שוין א לאנגע צייט וואס ער קען נישט געהעריג דאווענען, ווייל ער דארף קען נעמען פון זיינע קליינע קינדער, זען אז אויך זיי זאלן דאווענען. דער ראש ישיבה איז צוגעגאנגען צו מנחה און קבלת שבת וואס איז דורכגעגאנגען מיט גרויס התעוררות.

ביי די סעודה האט דער ראש הישיבה געזאגט צווישן אנדערע די שעדליכקייט פון אנוואמלען חובות און הלוואות, א זאך וואס איז זייער איינגעגעסן ביי מענטשן און מען כאפט אפילו נישט, און נאכדעם נעמט עס אוועק פונעם מענטש זיין גאנצע ישוב הדעת און מנוחה, דער מענטש האט נאכדעם נישט קיין מח צו דאווענען און לערנען ווי מען דארף. די וואך זעט מען דאס אין די פרשה, די תורה זאגט אז א מענטש וואס האט חובות, זאל ער גיין און זיך פארקויפן פאר א קנעכט, כדי ער זאל קענען באצאלן זיינע חובות, און אפילו ער וועט דארפן חתונה האבן מיט א שפחה כנענית און ער וועט האבן קינדער כנענישע קנעכט, דארף ער דאס טון פטור צו ווערן פון זיינע חובות.

דער ראש ישיבה האט פארציילט באריכות די דריי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט פארציילט פונעם מהרש"א, ווען דער רבי איז געווען אין אוסטראה און האט

גאנץ אנגען זענען די גוים צוגעקומען צום איד און אים געבעטן: "מיר פֿעטן אייך, נעמט פון אונדז געלט און קויפט פאר אונדז עסן, ווייל מיר הונגערן שוין א לאנגע צייט", האט דער איד געקוקט אויף זיי מיט וואונדער און געפרעגט: "ביזן איך דען נישט א גאסט דא אזוי ווי אייך? איך ווייס נישט וואו צו גיין, איך בין א פרעמדער דא פונקט ווי אייך... האבן אים די גוים געזאגט: "יש יהודי אכסנאי? בכל מקום שאמתה הולך אלך עמך", וואס הייסט א איד איז פרעמד? וואו א איד גייט איז דער אייבערשטער מיט אים; אזוי ווי עס שטייט: "אשר לו אלקים קרבים אליו".

זעט מען אז עס איז נישט שייך צו זאגן אז א איד איז פרעמד, ווייל וואו א איד געפונט זיך איז דער אייבערשטער מיט אים און אויף וואס פאר א שפראך מען רעדט צום אייבערשטן - ענטפערט ער, אזוי ווי חכמינו זכרונם לכרכה זאגן (שם): "בכל קראנו אליו - בכל לשון שישאל קוראין להקדוש ברוך הוא עונה אותם", אויף יעדע שפראך וואס מיר רעדן צום אייבערשטן ענטפערט ער אונדז. אונדז ווען א מענטש האט א צרה דארף מען גיין צו צדיקים און צו ערליכע אידן נעמען פון זיי א ברכה און זיי בעטן זיי זאלן מתפלל זיין, אזוי ווי חכמינו זכרונם לכרכה זאגן (פגא בתרא קטז): "מי שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים", ווער עס האט א קראנאך אין שטוב זאל גיין צו א צדיק ער זאל מתפלל זיין פאר אים; אָבער דאס מיינט נישט צו זאגן אז מען קען נישט דאווענען אליינס. אַדרבה, ווען דער חולה אליין בעט דעם אייבערשטן איז דאס זייער חשוב, אזוי ווי חכמינו זכרונם לכרכה זאגן (בראשית רבה ג, יד): אויפ'ן פסוק (בראשית כא, יז): "וישמע אלקים את קול הנער - מפאן שתפלת החולה ופה מן הכל", די תפילה פון א חולה איז מער חשוב ביים אייבערשטן פון אנדערע תפילות; נאר מען גייט צו צדיקים ווייל זיי זענען מחזק דעם מענטש אז מען זאל אליינס גיין צום אייבערשטן און בעטן פון אים די ישועה וואס מען דארף.

קוק וואס די הייליגע חז"ל זאגן (פנחמא וברא, א): "אמר לון הקדוש ברוך הוא לישראל, הווי זהירן בתפלה שאין מידה אחרת פה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות", דער אייבערשטער זאגט, עס איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון תפילה, תפילה איז גרעסער פון אלע קרבנות; קוק ווייטער וואס די הייליגע חכמים זאגן: "ואפלו אין אדם כדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, מין שתתפלל ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו", אפילו א מענטש וואס איז נישט ראוי איך זאל אים ענטפערן ווען ער בעט מיר - זאגט דער אייבערשטער - אויב וועט ער אסאך בעטן פון מיר וועל איך טון מיט אים א חסד און אים העלפן; זעט מען אז אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן - נישט קיין חילוק ווער, וואס, און וואו - וועט אים דער אייבערשטער העלפן.

דאס וואס די שרייבסט: "מיר זעען דאך בחוש אז מיר קענען נישט פועל'ן וכו'"; זיי מיר מוחל, אָבער איך ווייס נישט ווי אזוי א איד קען שרייבן אזעלכע ווערטער, אַדְרָבָה, מיר זעען בחוש ווי אונזערע פשוטע תפילות ווערן געענטפערט, ביי יעדע טריט און שריט האבן מיר מעשיות פון תפילה, מיר זעען אָפֿן ווי דער אייבערשטער העלפט ווען מען בעט אים. דער רבי האט אמאל געזאגט אויף דעם וואס חז"ל זאגן (ויקרא רבה ז, א): "תפילה עושה מחצה", אין אידיש זאגט מען מחצה - העלפט, האט דער רבי געזאגט: "תפילה העלפט".

אז דו האסט מתפלל געווען און נישט באקומען וכו', מיינט נישט צו זאגן אז תפילה העלפט נישט, חס ושלום אזוי צו זאגן; תפילה איז פון די ייג עקרים וואס מיר דארפן גלייבן, אזוי ווי מיר זאגן: "אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל לזולתו", אז דו האסט געבעטן דעם אייבערשטן און נישט באקומען, זאָלסטו טון וואס די הייליגע חכמים זאגן (ברכות לב): אָמֵר רָבִי חִמָּא בְּרַבִּי חֲנִינָא: "אם רָאָה אָדָם שֶׁהִתְפַּלֵּל לָא יִנְעֵנָה, יִחֲזֹר וְיִתְפַּלֵּל", אַ מענטש וואס האט געבעטן דעם אייבערשטן אויף א זאך און ער זעט אז ער האט עס נישט באקומען, זאל ער נאָכאָמאַל בעטן, אזוי ווי עס שטייט (קהלים כז, יד): "קְנָה אֶל ה', חֲזַק וְיִמְצָא לָךְ קְנָה אֶל ה'". דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שלום יוסף יאקאבאוויטש ה"ו קרית ברסלב צום שידוך שליכון פון זיין טאכטער למזל טוב עב"ג החתן לוי יצחק הורוביץ ה"ו בארא פארק

מו"ה נתן גרינפלד ה"ו בית שמש צו די בר מצוה פון זיין זון למזל טוב

מו"ה נחמן נתן בוים ה"ו קרית ברסלב מטור כילד ונפוש למען הדיפת ספרי רבינו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה דוד ראבינאוויטש ה"ו קרית ברסלב צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה יואל מאשקאוויטש ה"ו מאהש צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה יואל גולדנבערג ה"ו בית שמש צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

חזוק צום סיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, עצתו אמונה, דרשות, ניגונים, סדיים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעד'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

מין טאטע שרייט...

מועג איך ענטפערן!? איך וועל אויך שרייען אויף מיינע קינדער קול ברסלב **212-444-9191** 2,1,10,1,81

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שלום יוסף יאקאבאוויטש ה"ו קרית ברסלב צום שידוך שליכון פון זיין טאכטער למזל טוב עב"ג החתן לוי יצחק הורוביץ ה"ו בארא פארק

מו"ה נתן גרינפלד ה"ו בית שמש צו די בר מצוה פון זיין זון למזל טוב

מו"ה נחמן נתן בוים ה"ו קרית ברסלב מטור כילד ונפוש למען הדיפת ספרי רבינו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה דוד ראבינאוויטש ה"ו קרית ברסלב צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה יואל מאשקאוויטש ה"ו מאהש צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה יואל גולדנבערג ה"ו בית שמש צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

קוואל פון חזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

קול ברסלב - שיעורים; חזוק יומי; ניגונים; מעשיות מון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 בראזיל 55-11-9999-6666 און נאך breslevcenter@gmail.com

BreslevCenter.com